

les escenes finals, desenrotllades en la freda estepa, que són fetes amb molt realisme.

Tant com no sigui així i passi el que va passar en la mateixa sessió del diumenge passat, en la primera pel·lícula, que per descurt de l'encarregat de tirar la cinta, veiérem primer la quarta part que la tercera, passant desapercebut de la gran majoria d'assistents, no podem pas queixar-nos, doncs tenim els empresaris que ens mereixem.

PERE JUTGLAR

Cinema, Teatre i Música

El dijous de la setmana passada, l'empresa del Teatre Principal ens oferí un programa de pel·lícules còmiques, que resultà força agradós al públic. El treball de Raymond Griffith, ple de naturalitat, fou el que més ens va plaure de tots els metres de film que es projectaren durant aquella nit.

A l'Ideal, el diumenge, continuaren amb la projecció d'aquells rebuigs cinematogràfics a que ens tenen acostumats, i acabaren, per a satisfacció dels bons aficionats, amb la paròdia dels «Mosqueters».

De la sessió del Teatre, pot fer-se un petit comentari a «Infierno de amor» obra que si bé té un argument d'escàs valor, el director artístic sap treure'n un bon partit, bastint amb ell algunes escenes de molta realitat, i fent-lo un film que es segueix amb interès.

Al Centre Obrer, amb un ple a vessar, els aficionats posaren en escena «En Pòlvora», d'En Guimerà. L'obra, gran ja de sí mateixa, requereix un estudi i un esforç personal, que es veia que no li havien pas regatejat.

Pot ésser l'exageració exaltada de les primeres figures en les escenes dramàtiques, feien que es vegés més la deficient actuació dels partiquins.

El conjunt, però, satisfé sobradament als espectadors.

El concert del «Café Esport», donat per el «Tercet Casanovas», es vegé més animat que altres diumenges i d'un públic més atent. Les obres foren escoltades amb força silenci i els aplaudiments de que foren objecte, premiaren el treball dels executants.

La «Cançó Índia» fou molt ben comentada per l'auditori.

A. S.

Vària

CARNAVALS

La Quaresma comença després del Carnaval mundà i acaba amb un Carnaval eclesiàstic. De nou veurem córrer per els nostres carrers comparses i disfresses de Manayes i Papus blaus, negres, blancs i verds, que tindran uns quants jorns estemordida a la nostra gent menuda.

Algunes deseneres han fet ja la crida al Carnaval que s'atansa, soldant d'una peça la pietat amb el desig d'exhibició i vanitat que inclou aquell passant abillades a «lo Manolo», amb «Xulona» de pam i «Mantilla».

L'OLORETA D'AMONÍAC

Un anunci que corria per els nostres carrers, ens assabentava que enguany la ginesta seria el perfum original per a la dona catalana.

Com li agrairiem a l'autor que ens digués quin perfum fóra el millor per a distingir dels altres als homes com ell!

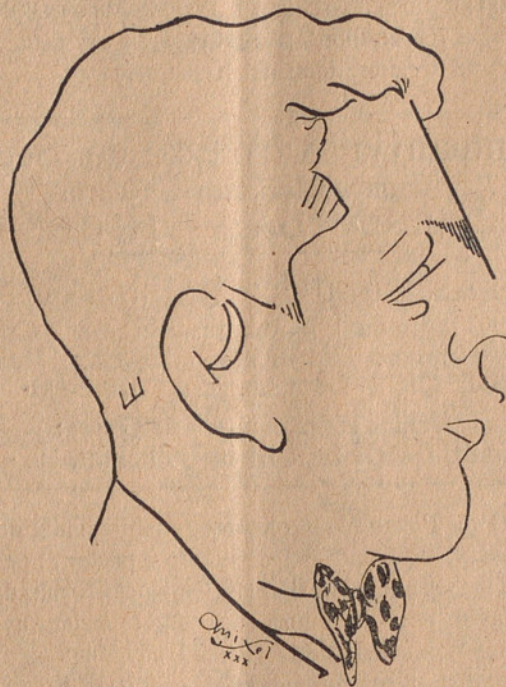
XANFAINA

En l'aparador d'un llibreter havem vist, posat a la venda, un lot de tres obres que, comprant-les juntes, resulten una pesseta més barato: L'obra d'En Cambó (l'home dels milions), Els exiliats de la Dictadura i el llibre d'En Montagut (el capellà sanguinari). Senyor Arqués, no ens el deixarem pas encolomar; l'obra d'aquest senyor sols tindria utilitats pràctiques impresa damunt de rulls de paper higiènic.

EL «TRUCO DE LES MISSES»

S'ha aprofitat una esquela per els funerals de Primo de Rivera, per a fer unes afirmacions completament falses, disfressades amb frases sentimentals i que ningú, ni els mateixos que les han

escrit, se les poden creure. Ha estat la darrera propaganda — ben infructuosa — que fan aquests senyors fracassats. Propaganda, per cert, ben funerària. E. P. D. tot plegat!

Francesc Casanovas, vist per Píncel

Francesc Casanovas, violinista

Apart de la intervenció que En Casanovas, fill, té en el Jazz «L'As d'Anglès» com a solista, és encara massa poc conegut del nostre públic, tot i ésser fill d'Olot.

Més o menys tothom l'ha sentit i s'ha convingut en reconèixer que tocava bé, que interpretava bé i s'ha dit que tenia una disposició decidida d'artista. Ell, però, no ha estat amic d'exhibicions públiques i s'ha limitat a estudiar solitàriament per a penetrar en els secrets recòndits del violí. Alguns amics hauriem volgut que es mostrés en vetllades públiques, segurs que se n'hauria emportat els aplaudiments de tothom, i ens hem hagut d'accontentar amb vetllades íntimes, on hem saborejat el nèctar finíssim d'aquest jove violinista.

Amb motiu d'uns assaigs en el domicili del pianista local Marcel Ribes, i acompanyat d'aquest, uns quants amics seus fórem convidats a assistir-hi, i hem de confessar que oïrem música de debó, vibrant, fonda i amurada de sentiment. Mentres escoltàvem la «Romanza en fa», de Beethoven, ens descuidàvem del lloc on èrem, i al tornar a la realitat constatarem amb joia que els que ens oferien tant bells moments eren dos olotins, dos amics, quan l'imaginació ens havia transportat en un concert de «camera», finament destilat per celebritats.

Voldríem que a més de la peça aludida, tots els aimants de la bona música de la localitat, poguessin delectar-se escoltant, com ho ferem nosaltres, «Tamborín chino», de Kreisler, que amb tot i la seva difícil execució, se'n sortiren ben airosos, «Dança Oriental», de Rimski Korsakof, una de les que ens fou més plaentes, «Rondino», de Beethoven, arreglat per Kreisler, l'«Airoso», de Bach, l'«Aibelle», de Schubert, la «Serenata núm. 1», de Franz Drdla, «Schon Rosmarin», de Kreisler, «Sonata amb la i variacions», de Mozart, i «Concert», de Mendelson.

Repetim que fóra del nostre gust que, ambdós amics, es decidissin a organitzar un concert que sortís de la intimitat dels seus salons particulars. El nostre públic els coneixeria i veuria com no hi ha la més lleu adulació en els nostres elogis, sinó la pruïja d'estimular-los per a accelerar el màxim rendiment que d'ells esperem.

Republicans?

En la editorial d'Acció Ciutadana, número 5, ha aparegut un article signat per Antoni Dot Arxé, demostrant amb força despreocupació que les organitzacions de vanguardia obrera deuen sortir-se del tòpic apoliticisme, afirmant que gairebé eren un destorb del «Liberalisme i Democràcia». Com si aquestes paraules tinguessin alguna aplicació, en l'explotació de l'home contra l'home, del capital contra el treballador!

Teòricament són molts els individus que saben tots els sistemes filosòfics, polítics, ètics i sociològics, però pràcticament hi ha molt que desitjar, perquè aquests individus, amb tot i llur

saber, generalment proven estar indocumentats respecte els mètodes de lluita i organismes obrers a que es refereixen.

Podem citar molts casos. Vegem Anglaterra, amb el seu flamant Laborisme, que tantes esperances havia despertat per les millores obreres, quan, després d'alguns mesos de dirigir el govern del país, no sap com resoldre la manca de treball, mantenint aquest problema amb caràcter verament alarmant. A França, des dels republicans fins als socialistes, no fan més que repartir-se els negocis, sense recordar-se dels humils. A Noruega, els reformistes, col·laborant amb els esquiroles, fan fracassar els sindicalistes.

I a Espanya? Aquí tenim Largo Caballero (molt més llarg que cavaller), Fabra, Ribas, Besteiro i altres, al front de la U. G. de T., amb els seus comitès paritaris, al servei de la rescent caiguda Dictadura.

Referent a les organitzacions que anomenem de vanguardia, entenem han de continuar fermes en el seu apoliticisme. Res de missioners i redemptors falsos. Deuen confiar amb les seves pròpies forces, intel·ligències i voluntats, tenint fé en elles per a assolir la llibertat integral.

I per a acabar, amic Dot Arxé, el quadre sindical local, ferm en el seu apostolat, reafirma una vegada més el seu apoliticisme, repetint el que digué el mestre Anselm Lorenzo: «La política és a la sociologia, el que és el curanderisme a la medicina, pura fraseologia, ambició i engany».

PENYA LLIBERTARIA

Municipals

L'Ajuntament en Ple, reunit en sessió ordinària, primera trimestral, el passat dilluns, dia 7, va pendre per unanimitat els següents acords:

Celebrar una sola sessió.

Elegir els consellers que han de formar les Comissions ordinàries i especials, amb motiu de la nova constitució de l'Ajuntament.

Quedar enterat de l'escrit del Govern Civil resolent l'excusa presentada per el senyor Casabó, renunciant al càrrec de regidor.

Aprovar l'informe admès a la sol·licitud del senyor Roura, renunciant al càrrec de regidor per incompatibilitat amb el de Delegat Fiscal que desempeña.

Nomenar els senyors Capdevila, Artigas i Hostench per què emetin informe en l'expedient instruït amb motiu de l'acord pres per aquest Ajuntament referent a la suposada incapacitat del senyor Descals per a desempeñar el càrrec de Regidor.

També foren aprovats els expedients de prófug per ignorat parader dels moços de l'actual alistament per el reemplaç de l'any en curs.

La proposició del senyor Agustí, encaminada a que constessin en acta els noms dels regidors que foren empresonats per la dictadura, en 1923, en aquesta ciutat, així com que es testimonís a la família del malaguanyat senyor Francesc Vayreda el sentiment d'aquesta Corporació, també fou aprovada després de breus paraules del seu autor i del senyor Capdevila.

Altra proposició del mateix senyor Agustí referent a l'abastament d'aigües, fou aprovada junt amb la proposició incidental que presentà el senyor Descals per a que s'anomenés als senyors Candi Agustí, president; Rafel Arau, Josep Artigas, Miquel Legares i Francesc Riera, vocals, i Ramon Pujolar, secretari, per a que portin a cap els estudis necessaris i proposats per l'esmentat senyor Agustí.

I finalment també s'aprovà i ratificà l'acord de la Comissió Permanent en la sol·licitud del senyor Cassà en demanda que se l'autoritzi l'augment de la tarifa de preus que té aprovada per el transport de cars de bestiar morts a l'escorxador públic, així com l'esmena del senyor Agustí en el sentit que passi a la Comissió d'Hisenda per a quan deguin confeccionar-se els nous pressupostos.

Acabada l'ordre del dia, el senyor Capdevila demanà que s'enviessin telegrams de gràcies a l'Excel·lentíssim senyor President del Consell de Ministres i al de la Diputació Provincial de Barcelona, per haver concedit l'indult, el primer, i per haver estat l'ànima dels treballs per a aconseguir-ho, el segon.

I sense res més, s'aixecà la sessió.

La Comissió Permanent, en sessió celebrada dimarts, dia 8, també va pendre els següents acords: